

Biznesa augstskolas *Turība*

GODA BALVA

Brīvība. Uzņēmība. Kompetence.

Ēriks Radželis

Biznesa augstskola *Turība*
GODA ABSOLVENTS
TŪRISMA NOZARĒ

Biznesa augstskolas *Turība* Goda absolventa tituls Tūrisma nozarē piešķirts “Lietišķo un rekreatīvo pasākumu vadības” programmas absolventam Ērikam Radželim.

Ēriks jau kopš studiju gadiem ir aktīvi darbojies Latvijas izklaides nozarē, izmēģinot savas prasmes gan korporatīvo pasākumu organizēšanā, gan arī masu pasākumu koordinēšanā uzņēmumā SIA “UNTITLED”. Studiju laikā kopā ar kursabiedriem izveidoja konceptu aktīvās domāšanas pasākumam “Rosinātava”, kas gadu laikā jau ir kļuvis par tradicionālu *Turības* studentu veidotu radošo konferenci Latvijas vidusskolēniem. Lemjot par labu zīmolu attīstības un natīvā marketinga virzienam, šobrīd Ēriks strādā uzņēmuma “Delfi” kreatīvo projektu vadītāja amatā, kā arī pilda menedžera pienākumus latviešu dziedātājam KATŌ.

Kādas bija sajūtas, uzzinot, ka Jums ir piešķirts šis Goda nosaukums?

Jutos patīkami pārsteigts. Minu, ka tā ir standarta atbilde uz šo jautājumu, bet atklāti varu teikt, ka, saņemot šo ziņu, jutos pagodināts un novērtēts. Ikdienas darbu ritenim griežoties, reti ir iespēja apstāties un palūkot “aiz pleca”, vai un kādu iespaidu padarītais ir atstājis. Prieks, ka *Turība* seko līdzī savai studentu gaitām arī pēc absolvēšanas un lepojas par savējiem arī pēc veiksmīgas darbošanās četrus gadus garumā.

Kāpēc vēlējāties studēt tieši *Turībā*? Kas piesaistīja?

Turība un bakalaura diploms biznesa vadībā nebija nupat vidusskolu absolvējošā Ērika pirmā izvēle. Pieteikums studijām tika iesniegts pēdējā augusta nedēļā, balstoties uz mājaslapā norādīto lekciju aprakstu, kas, salīdzinot ar tā brīža piedāvājumu citur, bija manām interesēm atbilstošs. Lieki piebilst, ka man kā mūzikas skolas ➡

Nevajag imitēt darbību ar papildu aktivitātēm un padziļinātu analīzi. Ja gribās ēst – paēd.

absolventam nebija nekāda priekšstata par to, kāda ir ne uz konkrētu tehnisku profesiju vērsta mācību iestāde, līdz ar to neliku augstas ekspektācijas un lēmu sev sniegt “ceturkšņa izmēģinājumu”. Kā var noprast pēc vārda “absolvents”, šis izmēģinājums rezultējās lieliskā pieredzē. *Turībai* ir lieliska vide - modernas telpas, mūsdienīga pieeja mācībām un kafejnīca ar burvīgām karstmaizēm, bet tas, kas mani “paķēra” pirmajos mēnešos, bija vecāko kursu studenti, kuri jaunpienācējiem nemitīgi vadīja pasākumus un dažādus stāstu vakarus. Katram bija kāds savs aicinājums un mērķis, pēc kā tiekties, bet augstskolas pasniedzēji to atbalstīja.

Kas īsti ir “Lietišķo un rekreatīvo pasākumu vadība” un kāpēc to studējāt?

Dokumentu iesniegšanas brīdī, tā bija pavisam jauna mācību programma, šobrīd tā pārsaukta par “Pasākumu producēšanu un vadību”. Mana personiskā sasaiste tolaik bija vien ar atrašanos skatuves priekšplānā, tāpēc notikumu veidošana šķita loģisks veids, kā palielināt skatuvju izmērus un to apjomu. Izskatot tā brīža ar pasākumu nozari saistītos *Turības* lektoros, redzēju personas, kuru vārdus, ievadot interneta meklētājā, parādījās tādi atslēgas vārdi kā “Latvijas Televīzija”, “dziesmu un deju svētki”, “Rīgai 800”. Vēlējos satīties ar šīm personībām, parunāt un, ja palaimēsies, tikt arī prakses vietā ar iespēju aplūkot “producēšanas virtuvi” - uzzināt, kā arēnā vienā dienā var notikt hokeja, bet jau otrā - basketbola sacensības uz tā paša spēlētāju laukuma. Redzēt, kā top septiņus metrus augsta skatuve, vai to, kā tiek regulēta cilvēku plūsma visā pilsētā priekš trīs dienu pasākuma. Šādas lietas neietilpa lekciju plānos, bet lektoram atšķirībā no uz ielas satikta industrijas profesionāļa, ir grūtāk atteikt, ja tu pienāc un vienkārši pajautā.

Kā pēdējos gados mainījusies pasākumu vadība?

Paldies, esmu uzvarējis jautājumu loterijā. Pēdējo divu gadu laikā pasākumu nozarē ir novērotas vareni amizantas tendences - auto koncerti stāvlaukumos, tiešsaistes diskotēkas, iespēja gūt restorāna pieredzi, saņemot paku ar produktiem, recepti un ekskluzīvu iespēju pagatavot ēdienu pašam - pie savas plīts. Pirms gadiem pieciem neviens no šiem konceptiem pat netiktu apsvērts, bet brīdī, kad pasākumi tika atcelti un

alternatīvas bija nepieciešamas “uzreiz”, Latvijas pasākumu nozare gada laikā bija spiesta uzkrāt desmit gadu pieredzi digitālajā vidē. Risinājumi, kas šobrīd ir pieejami, veidojot hibrīda vai tiešsaistes pasākumus, ir izfiltrējušies no simtiem dažādu ideju. Tas ir kārtējais apstiprinājums tam, ka arī “spēja pielāgoties” ir profesionāli attīstāma iemaņa.

Prieks, ka Turība seko līdzī savu studentu gaitām arī pēc absolvēšanas un lepojas par savējiem arī pēc veiksmīgas darbošanās četrus gadus garumā.

Vai Jums ir kāds labs padoms *Turības* studentiem?

Pie katras iespējas, izmantot “studenta” kārti savā ikdienā - pie katra studiju darba vai prakses vietas. Protams, iespēja piezvanīt uzņēmuma “X” vadītājam un piedāvāt mēnesi nest kafiju pa brīvu ir pieejama katram, bet studentam, kurš varbūt pat ir kāda lektora ieteikts, pastāv lielāka iespēja, ka uz šo zvanu tiks arī atbildēts. Veiksmīga intervija ar uzņēmuma “X” pārstāvi pētījuma “Y” ietvaros palielina iespējas vēlāk tikt uz darba pārrunām. Un, ja tev vēl joprojām ir kāds pretarguments - viduvējus praktikantus neviens nepamana un aizmirst pat konkrētās prakses ietvaros - kas nozīmē, ka atmiņā paliekošas izgāšanās risks tiek pietuvināts nullei. Principā, četrus gadus var eksperimentēt uz nebēdu.

Kur Jūs sevi iztēlojaties 10 gadus tālā nākotnē?

Ceru, ka Latvijā. Laimīgs un atpūties, vēlams ar gana brīvo laiku, ko veltīt tuvākajiem un sev. Karjeras ziņā, vēlētos būt vietā, kas man ļautu piepildīt iepriekšējo teikumu un liegtu ieslīgšanu degradējošā rutīnā.

Manas aizraušanās jeb hobiji mainās atkarībā no ikdienas. Kopš pasākumu organizēšanu vairs neuzskatu par savu pamatdarbu, esmu iemanījis iemīlēt svētku veidošanu saviem tuvākajiem.

Kā paveikt daudz un nepadoties sarežģījumu priekšā?

Sevi situācijās, kad darbi *neiet* no rokas, pieķeru sezonāli. Regularitātes dēļ vairs neuzskatu to par "radošo krīzi", bet gan cenšos saprast iemeslu – tā ir pārslodze, garlaicība vai *bardaks*. Iemesli šķiet diezgan pašsaprotami, bet man to definēšana ir svarīga, jo tā ļauj ātri piemeklēt risinājumu: pārslodzes gadījumā – deleģēt, garlaicībā – atrast izaicinājumu, bet *bardakā* – pārplānot un prioritizēt darbus. Tādi pat, iespējams, nedaudz banāli punkti ir katram, kurš kaut reizi dzīvē ir uzņēmies atbildību, bet uzskatu, ka, tikai vienkāršojot problēmu, var ar to operatīvi tikt galā, un tas ir būtiski brīžos, kad jau tā ar motivāciju ir pagrūti. Nevajag imitēt darbību ar papildu aktivitātēm un padziļinātu analīzi. Ja gribās ēst – paēd.

Tas, kas mani "paķēra" pirmajos mēnešos, bija vecāko kursu studenti, kuri jaunpienācējiem nemitīgi vadīja pasākumus un dažādus stāstu vakarus.

Kas ir Jūsu hobiji?

Manas aizraušanās jeb hobiji mainās atkarībā no ikdienas. Kopš pasākumu organizēšanu vairs neuzskatu par savu pamatdarbu, esmu iemanījies iemīlēt svētku veidošanu saviem tuvākajiem. Līgo, Jaungada sagaidīšana un dzimšanas dienas vairs neasociējas ar apgrūtinošu pienākumu vai darbu, bet gan ar iespēju satikt draugus un piedzīvot brīžus, ko atcerēties citās tikšanās reizēs.

Otrs hobijs, kas citiem no malas varētu likties kā darbs, ir dalība mūzikas projektā KATŌ. Strādāšana kopā ar no ierakstu kompānijām neatkarīgu mūziķi ir maģisks un izzinošs process, jo panākumi un iespējas ir atkarīgas tikai un vienīgi no šaurajā komandā iesaistīto personu intereses attīstīties. Paralēli ikdienas menedžmenta pienākumiem, esmu atradis iespēju attīstīt tādas praktiskas iemaņas kā fotografēšanu un video satura veidošanu, kas arī sniedz tūlītēju gandarījumu manā ārpus darbu ikdienā.

Kas ir Jūsu prioritātes dzīvē?

Ģimene un laime.

